

[Strona Główna](#) > ... > [Twoje Prawa](#) > [Ofiary Przepęstw](#) > [Prawa Ofiar – W Poszczęólnych Państwach](#) [Slovakia](#)

Prawa ofiar – w poszczęólnych państwach

Autor treści:
Słowacja

Słowacja

Za ofiarę przępstwa uznaje się osobę, która poniosła szkodę w wyniku przępstwa, na przykład doznała uszczerbku na zdrowiu lub poniosła szkodę majątkową, niemajątkową lub inną w wyniku zdarzenia, które w świetle prawa krajowego stanowi przępstwo. Zgodnie z prawem ofierze przępstwa przysługują pewne indywidualne prawa przed rozpoczęciem postępowania sądowego, w jego trakcie oraz po jego zakończeniu.

W toku postępowania karnego ofiarom przępstwa przysługują uprawnienia, które można wykonać na dowolnym etapie postępowania.

Postępowanie karne w Słowacji rozpoczyna się od prowadzonego przez policję postępowania przygotowawczego. Na tym etapie gromadzone są dowody dotyczące czynu zabronionego oraz sprawcy, któremu zarzuca się popełnienie tego czynu. Jeżeli zgromadzone dowody są wystarczające, następnym etapem jest postępowanie sądowe. Postępowanie sądowe kończy się wydaniem przez sąd wyroku skazującego albo uniewinniającego, który może również obejmować rozstrzygnięcie w przedmiocie roszczenia o odszkodowanie za szkodę poniesioną przez ofiarę przępstwa. Od wyroku sądu przysługuje apelacja do sądu wyższej instancji.

Aby zapoznać się z odpowiednimi informacjami, należy kliknąć poniższe linki:

[1 Moje prawa jako ofiary przępstwa](#)

[2 Złożenie zawiadomienia o przępstwie oraz moje prawa w toku dochodzenia/śledztwa lub procesu](#)

[3 Moje prawa po zakończeniu procesu](#)

[4 Odszkodowanie](#)

[5 Moje prawa do wsparcia i pomocy](#)

Ostatnia aktualizacja: 04/07/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

1 - Moje prawa jako ofiary przępstwa

Jakie informacje uzyskam od odpowiedniego organu (np. policji, prokuratury) w okresie między popełnieniem przestępstwa a złożeniem przeze mnie zawiadomienia o tym przestępstwie?

Ofiara przestępstwa ma prawo do otrzymania informacji już od osoby, z którą skontaktowała się w pierwszej kolejności. Taką osobą jest z reguły policjant, prokurator, lekarz lub podmiot udzielający pomocy ofiarom przestępstw.

Przy pierwszym kontakcie policjant lub prokurator ma obowiązek udzielić zwłaszcza informacji na temat:

- procedur dotyczących złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa oraz praw i obowiązków ofiary/pokrzywdzonego w postępowaniu karnym (takich jak prawo do obecności zaufanej osoby, wyznaczenie pełnomocnika oraz możliwość doręczania dokumentów i dostępu do akt);
- podmiotów udzielających pomocy ofiarom przestępstw (dane kontaktowe, informacje o rodzajach udzielanej pomocy);
- możliwości zapewnienia niezbędnej opieki medycznej;
- dostępu do pomocy prawnej;
- warunków zapewnienia ochrony, jeżeli istnieje zagrożenie dla życia lub zdrowia lub zagrożenie znaczną szkodą majątkową (np. możliwość wydania wobec sprawcy nakazu opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania lub domu, prawo do złożenia wniosku o zabezpieczenie roszczenia o odszkodowanie na majątku oskarżonego do wysokości prawdopodobnej kwoty odszkodowania);
- prawa do korzystania z usług tłumacza ustnego i pisemnego;
- środków ochrony interesów ofiary, o które może ona wystąpić, jeśli zamieszkuje w innym państwie członkowskim UE;
- procedur dochodzenia roszczeń w przypadku naruszenia praw ofiary przez policję lub prokuraturę;
- danych kontaktowych niezbędnych do otrzymywania informacji o postępach w sprawie, w której dana osoba jest ofiarą;
- procedur dotyczących zgłaszania roszczeń o odszkodowanie;
- procedur mediacyjnych w postępowaniu karnym;
- możliwości i warunków zawarcia porozumienia karnoprocesowego;
- możliwości i warunków zwrotu kosztów postępowania karnego.

Na wniosek ofiary policja lub prokuratura pomaga jej w nawiązaniu kontaktu z podmiotem udzielającym pomocy ofiarom przestępstw, który zapewni jej dalsze wsparcie.

Jeżeli ofiara potrzebuje przede wszystkim pomocy medycznej, personel placówki opieki zdrowotnej ma obowiązek podać jej dane kontaktowe podmiotu udzielającego pomocy ofiarom.

Podmioty udzielające pomocy ofiarom przestępstw przekazują ofierze informacje na temat:

- rodzaju i zakresu pomocy specjalistycznej oraz zakresu, w jakim jest ona udzielana nieodpłatnie;
- danych kontaktowych innych podmiotów, które mogą pomóc ofierze, jeżeli potrzebnej pomocy specjalistycznej nie są w stanie udzielić powyższe podmioty;
- praw ofiary, w tym prawa do odszkodowania;
- praw, które przysługują ofierze, jeśli w postępowaniu karnym występuje ona w charakterze pokrzywdzonego lub świadka;
- kwestii finansowych i praktycznych.

Nie mieszkam w państwie UE, w którym popełniono przestępstwo (w przypadku obywateli UE i obywateli państw trzecich). Jak chronione są moje prawa?

Jeżeli ofiara poważnego przestępstwa popełnionego w innym państwie członkowskim UE nie może lub nie chce złożyć zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa w państwie członkowskim, w którym popełniono przestępstwo, może złożyć je na policji lub w prokuraturze w Słowacji. Nieistotny jest powód, dla którego ofiara nie może lub nie chce złożyć zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa w innym kraju – czy to z powodu czasu, odległości, braku płynnej znajomości języka lokalnego, strachu o rodzinę, czy z dowolnego innego powodu. Jeżeli prokuratura lub

policja uzna, że nie jest właściwa do rozpoznania sprawy, niezwłocznie przekazuje zawiadomienie właściwemu organowi państwa członkowskiego UE, na którego terytorium popełniono przestępstwo.

Właściwe organy podejmują działania niezbędne do tego, aby ograniczyć do minimum trudności, jakie napotyka ofiara przestępstwa, zwłaszcza w zakresie organizacji postępowania. Oznacza to na przykład, że ofiarę można przesłuchać jako świadka za pośrednictwem połączenia wideo lub telefonicznie.

Ofiara przestępstwa z użyciem przemocy może dochodzić kompensaty zarówno w państwie członkowskim, w którym popełniono przestępstwo, jak i w Słowacji, składając wniosek w Ministerstwie Sprawiedliwości Republiki Słowackiej.

Jakie informacje uzyskam, jeżeli złożę zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa?

Policja informuje w szczególności o działaniach podjętych w wyniku otrzymania zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa. Co do zasady policja w ciągu 30 dni podejmuje jedną z następujących decyzji:

- *odmawia wszczęcia postępowania karnego z uwagi na przesłanki materialne i zamyka sprawę*
Taką decyzję policja podejmuje, jeśli popełniony czyn nie wyczerpuje znamion przestępstwa ani wykroczenia o charakterze administracyjnym.
- *przekazuje zawiadomienie właściwemu organowi*
Jeżeli czyn nie wyczerpuje znamion przestępstwa, ale zachodzi podejrzenie, że może on nosić znamiona wykroczenia o charakterze administracyjnym lub innego naruszenia przepisów prawa administracyjnego, policja przekazuje zawiadomienie do właściwego organu. Organ ten ponownie rozpatruje zawiadomienie, a jeśli uzna, że zachodzą wystarczające podstawy, wszczyna postępowanie administracyjne.
- *odmawia wszczęcia postępowania karnego z uwagi na przesłanki formalne*
Dotyczy to przede wszystkim przypadków, w których sprawca zmarł, sprawca nie ponosi odpowiedzialności karnej z uwagi na nieletniość (tj. w chwili popełnienia czynu nie ukończył co najmniej 14 lat) lub ofiara nie wyraziła zgody na wszczęcie postępowania karnego.
- *wszczyna postępowanie karne*
Jeżeli nie ma podstaw do odmowy wszczęcia postępowania ani przekazania sprawy właściwemu organowi, policja wszczyna postępowanie karne.

Policja ma obowiązek powiadomić ofiarę lub składającego zawiadomienie o podjętej decyzji. Decyzję taką – w formie postanowienia (uznesenie) – doręcza się ofercie lub składającemu zawiadomienie na adres wskazany w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa. Jeżeli postępowanie karne wszczęto na podstawie zawiadomienia złożonego przez ofiarę, składającego zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa informuje się o poszczególnych etapach postępowania (tj. postawieniu zarzutów karnych konkretnej osobie, rozszerzeniu zarzutów, przekazaniu sprawy innemu organowi, umorzeniu, warunkowym umorzeniu lub zawieszeniu postępowania karnego).

Czy mam prawo skorzystać z bezpłatnego tłumaczenia pisemnego lub ustnego (na potrzeby kontaktów z policją bądź innymi organami, w trakcie śledztwa/dochożenia lub w czasie procesu)?

Ofiara przestępstwa ma prawo zwrócić się o zapewnienie tłumaczenia ustnego; tłumacza zapewnia policja. Ofiara nie ponosi kosztów tłumaczenia ustnego – pokrywa je państwo. Oferze przysługuje ponadto prawo do tłumaczenia ustnego lub pisemnego najważniejszych postanowień na język, który rozumie.

W jaki sposób organ zajmujący się sprawą dopilnuje, żebym zrozumiał, co się dzieje, oraz by właściwie mnie rozumiano (jeżeli jestem dzieckiem; jeżeli jestem osobą niepełnosprawną)?

W kontaktach z ofiarą przestępstwa policjant lub prokurator uwzględnią jej sytuację życiową (na przykład wiek, płeć, niepełnosprawność czy dojrzałość psychiczną). Ma to zapewnić otrzymanie przez ofiarę dostatecznych informacji w zrozumiałej formie, by umożliwić jej skorzystanie w pełni z przysługujących jej praw oraz

zagwarantować jej poczucie, że jest godnie traktowana.

W szczególności osoby wymagające szczególnego traktowania, w tym dzieci i osoby z niepełnosprawnościami, należy przesłuchiwać w sposób taktowny i mając na względzie to, aby w dalszym toku postępowania nie było konieczności ich ponownego przesłuchania. Z tego powodu przesłuchania tych osób nagrywa się za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk. Przed odebraniem zeznań od świadka policja konsultuje się z psychologiem lub biegłym, który będzie uczestniczył w przesłuchaniu, aby ustalić właściwy sposób przeprowadzenia przesłuchania.

Służby udzielające wsparcia ofiarom

Kto udziela wsparcia ofiarom przestępstw?

Wsparcie dla ofiar przestępstw zapewniają podmioty wpisane do rejestru podmiotów udzielających pomocy ofiarom przestępstw, który jest dostępny na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości Republiki Słowackiej, lub – w stosownych przypadkach – ośrodki interwencyjne dla ofiar przemocy w rodzinie. Udzielają one ofierze zarówno pomocy psychologicznej, jak i porad prawnych. Ofiarą opiekują się wykwalifikowani specjaliści, którzy pomagają jej w kwestiach prawnych lub udzielają wsparcia psychologicznego. W razie potrzeby pomagają oni w znalezieniu schronienia, skontaktowaniu się z rodziną lub pozyskaniu środków finansowych.

Czy policja skieruje mnie automatycznie do podmiotu udzielającego wsparcia ofiarom przestępstw?

Przy pierwszym kontakcie policja informuje ofiarę o podmiotach udzielających pomocy ofiarom przestępstw, podaje ich dane kontaktowe i wyjaśnia, jakich form pomocy udzielają. Na wniosek ofiary policja pomaga jej w nawiązaniu kontaktu z takimi podmiotami.

Jak chroni się moją prywatność?

Organ ścigania dbają o to, aby nie ujawniać chronionych danych osobowych ani okoliczności faktycznych o charakterze prywatnym, w szczególności dotyczących życia rodzinnego ofiary, jej adresu domowego oraz korespondencji niezwiązanej bezpośrednio z przestępstwem. Szczególną wagę przywiązują do interesów małoletnich, nieletnich i pokrzywdzonych, których dane osobowe nie są ujawniane.

Składając zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, ofiara może zwrócić się do policjanta, aby nie zamieszczał w nim jej danych osobowych.

Czy muszę złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przed uzyskaniem dostępu do wsparcia dla ofiar przestępstw?

Ofiara przestępstwa ma prawo do uzyskania wsparcia bez względu na to, czy złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa.

Środki ochrony osobistej – jeśli znajduję się w niebezpieczeństwie

Jakiego rodzaju ochrona jest dostępna?

Właściwe organy dysponują różnymi środkami zapewniającymi ofierze ochronę. Środki te różnią się w zależności od etapu postępowania. Skorzystanie z takich środków powinno być dobrowolne. Ofiara powinna otrzymać wystarczające informacje na temat zagrożeń i korzyści, aby mogła podjąć świadomą decyzję.

Jeżeli ofiara zamieszkuje ze sprawcą we wspólnym gospodarstwie domowym, niezwłocznie po wezwaniu policji przez ofiarę lub po złożeniu przez nią zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa policja może wydać wobec sprawcy nakaz opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania lub domu na okres dwóch tygodni. W takim przypadku sprawca ma zakaz zbliżania się do takiego wspólnego mieszkania lub domu. Następnie policja poucza ofiarę o możliwości wystąpienia do sądu o nałożenie na sprawcę zakazu (*neodkladné opatrenie*) zbliżania się do wspólnie zajmowanego mieszkania lub domu na dłuższy okres. Wniosek o orzeczenie zakazu sądowego może dotyczyć także sprawcy, który nie zamieszkuje z ofiarą w tym samym gospodarstwie domowym. Sąd może

zakazać sprawcy zbliżania się do domu lub miejsca pracy ofiary lub do miejsc, w których ofiara zazwyczaj przebywa, bądź kontaktowania się z ofiarą w jakikolwiek sposób.

Ofiara przestępstwa ma także prawo zdecydować, czy chce być poinformowana o zwolnieniu lub ucieczce sprawcy z zakładu karnego. Celem udzielania ofierze takich informacji jest w szczególności jej ochrona, na wypadek gdyby sprawca próbował się z nią skontaktować (np. gdy sprawca jest osobą bliską lub członkiem rodziny). Ofiara może w każdej chwili zmienić decyzję, a policja, prokuratura i sąd biorą taką zmianę pod uwagę. Jeżeli jednak ofiara znajduje się w niebezpieczeństwie lub zagrożone jest jej życie lub zdrowie, policja/prokuratura/sąd informują ją o zwolnieniu lub ucieczce skazanego nawet wówczas, gdy ofiara nie wносиła o takie informacje.

Kto może mi zapewnić ochronę?

Ochronę zapewnia policja, a w trakcie rozpraw – sąd.

Czy ktoś dokona oceny mojej sprawy, żeby sprawdzić, czy grozi mi dalsze niebezpieczeństwo ze strony sprawcy?

Policja, prokuratura i sąd, a także podmiot udzielający pomocy ofiarom przestępstw dokonują indywidualnej oceny konkretnego przypadku, aby ustalić, czy dana osoba jest ofiarą wymagającą szczególnego traktowania. Oceniają, czy sprawca nadal stwarza zagrożenie dla ofiary oraz czy ofiara jest narażona na ponowną wiktyimizację. Jeżeli uznają, że sprawca będzie próbował zastraszać ofiarę, grozić jej, dokonać odwetu lub w jakikolwiek inny sposób naruszać jej nietykalność psychiczną lub fizyczną, właściwe organy wprowadzają niezbędne środki.

Czy ktoś dokona oceny mojej sprawy, żeby sprawdzić, czy grozi mi dalsze niebezpieczeństwo ze strony systemu wymiaru sprawiedliwości (w trakcie dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu)?

Ofiara przestępstwa ma prawo do ochrony przed wtórną wiktyimizacją. Wtórna wiktyimizacja oznacza ewentualną szkodę wyrządzoną ofierze nie bezpośrednio wskutek przestępstwa jako takiego, lecz w wyniku postępowania osób fizycznych lub instytucji, z którymi miała ona styczność już po przestępstwie. Może to być na przykład nietaktowne zachowanie przedstawicieli organów publicznych, ich beczynność w zapewnieniu ofierze ochrony lub niestosowne nagłośnienie sprawy. W postępowaniu karnym funkcjonują mechanizmy służące uniknięciu takich sytuacji. Policja, prokuratura, sąd oraz podmioty udzielające pomocy ofiarom mają obowiązek działać w taki sposób, aby nie doprowadzić do wtórnej wiktyimizacji. Z tego względu przesłuchanie ofiary można nagrać za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk, aby nie było konieczne ponowne składanie zeznań. Aby zapewnić ofierze ochronę, badanie lekarskie można zarządzić wyłącznie w niezbędnym zakresie i tylko wówczas, gdy jest to niezbędne do celów postępowania karnego.

Jakie środki ochrony są dostępne dla najbardziej bezbronnych ofiar przestępstw?

Każda osoba, która jest ofiarą wymagającą szczególnego traktowania, ma prawo zwrócić się do podmiotu udzielającego pomocy ofiarom przestępstw o nieodpłatną pomoc specjalistyczną. Pomocy tej udziela się przez 90 dni z możliwością przedłużenia tego okresu w uzasadnionych przypadkach na wniosek ofiary. Ofiarą opiekują się wykwalifikowani specjaliści, którzy udzielają jej porad prawnych lub wsparcia psychologicznego. W razie potrzeby pomagają oni w znalezieniu schronienia, skontaktowaniu się z rodziną lub pozyskaniu środków finansowych. Pomagają także ocenić, czy życie lub zdrowie ofiary jest zagrożone, oraz podejmują działania w celu ochrony ofiary.

Jestem małoletni – czy przysługują mi szczególne prawa?

Policja, prokuratura, sądy i podmioty udzielające pomocy ofiarom przestępstw nie tylko respektują wszystkie prawa, które przysługują małoletniemu jako ofierze wymagającej szczególnego traktowania (osoba małoletnia jest automatycznie uznawana za taką ofiarę), ale także są zobowiązane do działania dla dobra ofiary.

Jeżeli ofiara zeznaje w charakterze świadka co do zdarzeń, które były dla niej traumatyczne, w przesłuchaniu uczestniczy psycholog lub biegły, który nadzoruje jego przebieg. W razie potrzeby w przesłuchaniu mogą wziąć

udział także rodzice lub nauczyciel ofiary. Przesłuchanie przeprowadza się w taki sposób, aby ofiara nie musiała powtarzać swoich zeznań w charakterze świadka w dalszym toku postępowania; ponownego złożenia zeznań można wymagać tylko wtedy, gdy jest to absolutnie niezbędne.

Powszechnie uznaje się, że dziecko w postępowaniu karnym ma specjalne potrzeby, w związku z czym instytucje, z którymi ma ono kontakt, uwzględniają te potrzeby oraz wiek dziecka.

W wyniku przestępstwa zmarł członek mojej rodziny – jakie prawa mi przysługują?

Jeżeli na skutek przestępstwa zmarł członek rodziny osoby, która w wyniku tej śmierci poniosła szkodę, osobę tę również uznaje się za ofiarę. Przysługuje jej prawo do informacji, w szczególności na temat sposobu złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, przebiegu postępowania karnego oraz danych kontaktowych organizacji, które mogą udzielić pomocy. Na wniosek ofiary policja lub prokuratura pomaga jej w nawiązaniu kontaktu z podmiotem udzielającym pomocy ofiarom przestępstw, który zapewni jej dalsze wsparcie. Oprócz tego przysługuje jej prawo do pomocy specjalistycznej, prawo do bycia wysłuchanym oraz prawo do bycia traktowanym z szacunkiem, współczuciem i delikatnością.

Członek mojej rodziny jest ofiarą przestępstwa – jakie prawa mi przysługują?

Jeżeli osoba zmarła wskutek przestępstwa z użyciem przemocy, pozostających przy życiu małżonka i dzieci także uznaje się za ofiary przestępstwa z użyciem przemocy. W przypadku braku takich osób za ofiary przestępstwa uznaje się pozostającego przy życiu rodzica oraz osobę, która mieszkała ze zmarłym we wspólnym gospodarstwie domowym przez co najmniej rok przed jego śmiercią i która prowadziła gospodarstwo domowe wraz ze zmarłym, bądź osobę, która pozostawała na utrzymaniu zmarłego.

Osobom uznanym za ofiary przysługują wszystkie prawa ofiar, przy czym jako ofiary przestępstwa z użyciem przemocy są one także uprawnione do kompensaty, której mogą dochodzić od Ministerstwa Sprawiedliwości Republiki Słowackiej.

Czy mogę uzyskać dostęp do mediacji? Na jakich warunkach korzysta się z mediacji? Czy w trakcie mediacji będę bezpieczny/bezpieczna?

Przy pierwszym kontakcie policja udziela ofierze informacji na temat możliwości skorzystania z mediacji. Mediację prowadzą kuratorzy sądowi i mediatorzy na podstawie dobrowolnej zgody wyrażonej zarówno przez ofiarę, jak i przez sprawcę. Celem mediacji jest zniwelowanie, przy aktywnym udziale obu stron, negatywnych skutków popełnionego przestępstwa. Ofiara może w każdej chwili wycofać zgodę. Informacje uzyskane w toku mediacji uznaje się za poufne; bez zgody stron nie można ich wykorzystać w celu innym niż rozstrzygnięcie sporu w drodze mediacji.

Gdzie mogę znaleźć przepisy, w których określono moje prawa?

[Ustawa o ofiarach przestępstw](#)

[Kodeks postępowania karnego](#)

■ Ostatnia aktualizacja: 04/07/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

2 - Złożenie zawiadomienia o przestępstwie oraz moje prawa w toku dochodzenia/śledztwa lub procesu

Jak złożyć zawiadomienie o przestępstwie?

Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa można złożyć w dowolnej jednostce policji, w prokuraturze lub w sądzie. Zawiadomienie może złożyć ofiara przestępstwa, a także każdy, kto dowiedział się, że osoba, którą zna, padła ofiarą przestępstwa, poniosła szkodę lub popełniła przestępstwo. Poszczególne organy (tj. policja, prokuratura, sądy) współpracują ze sobą i w razie potrzeby przekazują zawiadomienie organowi, który zajmuje się jego dalszym rozpatrzeniem. Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa można złożyć na piśmie, ustnie do protokołu lub elektronicznie przy użyciu uwierzytelnionego podpisu elektronicznego. Powinno ono zawierać w szczególności opis popełnionego czynu, dane kontaktowe osoby składającej zawiadomienie, a jeśli jest ona ofiarą przestępstwa – opis poniesionej szkody wraz ze wskazaniem, czy dochodzi odszkodowania. Zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa nie można złożyć anonimowo, ale na wniosek składającego zawiadomienie policja lub prokurator nie ujawnia jego danych osobowych.

W jaki sposób mogę uzyskać informacje o przebiegu sprawy?

Policja ma obowiązek powiadomić składającego zawiadomienie lub ofiarę przestępstwa o podjętej decyzji. Decyzję taką – w formie postanowienia (*uznesenie*) – doręcza się ofercie lub składającemu zawiadomienie na adres wskazany w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa. Składającego zawiadomienie *informuje się o poszczególnych etapach postępowania (tj. postawieniu zarzutów karnych konkretnej osobie, rozszerzeniu zarzutów, przekazaniu sprawy innemu organowi, umorzeniu, warunkowym umorzeniu lub zawieszeniu postępowania karnego).*

Czy przysługuje mi pomoc prawna (w toku dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu)? Na jakich warunkach?

Przy składaniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa nie obowiązuje przymus adwokacki. Pomoc prawną na tym etapie można uzyskać od podmiotów udzielających pomocy ofiarom lub – pod pewnymi warunkami – w Ośrodku Pomocy Prawnej. Na późniejszych etapach postępowania karnego sąd może wyznaczyć ofercie lub składającemu zawiadomienie adwokata z urzędu.

Czy mogę ubiegać się o zwrot kosztów (z tytułu uczestnictwa w dochodzeniu/śledztwie/procesie)? Na jakich warunkach?

Osoba wezwana do stawiennictwa w charakterze świadka – zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i w postępowaniu sądowym – jest uprawniona do otrzymania zwrotu poniesionych wydatków pieniężnych, w szczególności kosztów podróży, wyżywienia i udokumentowanych kosztów noclegu. Ponadto przysługuje jej zwrot utraconego zarobku lub innych utraconych dochodów, które można wykazać. Roszczenie o należności przysługujące świadkom należy zgłosić w terminie trzech dni od dnia przesłuchania – w przeciwnym razie uprawnienie to wygasa. Należności należy określić co do kwoty nie później niż piętnaście dni po zgłoszeniu roszczenia.

Państwo nie pokrywa kosztów własnych poniesionych przez osobę o statusie pokrzywdzonego. Koszty własne obejmują w szczególności koszty podróży, wynagrodzenie z tytułu utraconego czasu pełnomocnika pokrzywdzonego, opłaty pocztowe i inne wydatki bieżące. Natomiast w toku właściwego postępowania karnego osoba o statusie pokrzywdzonego jest uprawniona do otrzymania zwrotu kosztów niezbędnych do skutecznego dochodzenia roszczenia, w tym kosztów poniesionych w związku ze skorzystaniem z usług pełnomocnika. Koszty te ma obowiązek zwrócić pokrzywdzonemu skazany.

Moja sprawa została umorzona, zanim trafiła do sądu. Czy mogę się

odwołać?

Sprawa niekoniecznie musi zostać rozpoznana przez sąd. Może zostać rozstrzygnięta w drodze mniej formalnej procedury alternatywnej, która nie kończy się wydaniem orzeczenia o winie i karze. Do takich procedur należą na przykład: warunkowe umorzenie postępowania karnego, warunkowe umorzenie postępowania karnego z uwagi na podjęcie współpracy przez oskarżonego, porozumienie prawnokarne lub wyrok nakazowy. Prawo do odwołania się zależy od pozycji procesowej i sposobu zakończenia postępowania karnego. Zażalenie na warunkowe umorzenie postępowania karnego lub warunkowe umorzenie postępowania karnego z uwagi na podjęcie współpracy przez oskarżonego może wnieść zarówno pokrzywdzony, jak i składający zawiadomienie. Od porozumienia prawnokarnego nie przysługuje środek zaskarżenia, gdyż jest ono zawierane za zgodą danej osoby. Pokrzywdzony może wnieść sprzeciw od wyroku nakazowego dotyczący rozstrzygnięcia w przedmiocie odszkodowania. W takim przypadku wyrok nakazowy traci moc w części zawierającej rozstrzygnięcie w przedmiocie odszkodowania, a sąd kieruje pokrzywdzonego do sądu orzekającego w sprawach cywilnych, przed którym pokrzywdzony może dochodzić odszkodowania.

Czy mogę uczestniczyć w procesie?

Sąd zawiadamia pokrzywdzonego o rozprawie. Jeżeli pokrzywdzony nie stawi się w sądzie, o jego roszczeniu o odszkodowanie sąd rozstrzyga na podstawie uprzednio złożonych dokumentów zawartych w aktach sprawy. Składający zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa niebędący stroną postępowania może uczestniczyć w rozprawie w charakterze publiczności.

Jaka jest moja rola w systemie wymiaru sprawiedliwości? Czy jestem na przykład: ofiarą przestępstwa, świadkiem, powodem cywilnym, oskarżycielem prywatnym?

Ofiarą jest osoba, która doznała uszczerbku na zdrowiu lub poniosła szkodę majątkową, niemajątkową lub inną, której prawa i wolności zostały naruszone lub zagrożone w wyniku przestępstwa lub której członek rodziny zmarł w wyniku przestępstwa. Każdy, kto twierdzi, że jest ofiarą, jest za nią uważany do czasu udowodnienia, że jest inaczej, niezależnie od tego, czy zidentyfikowano, oskarżono lub skazano sprawcę. Prawa i ochronę ofiar oraz wsparcie dla nich reguluje ustawa o ofiarach przestępstw.

W postępowaniu karnym ofiara może jednak mieć status składającego zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, pokrzywdzonego lub świadka ze wszystkimi prawami przysługującymi osobie o takim statusie na mocy kodeksu postępowania karnego.

Pokrzywdzonym w postępowaniu karnym jest osoba, która w wyniku przestępstwa doznała uszczerbku na zdrowiu lub poniosła szkodę majątkową, niemajątkową lub inną bądź której inne prawa lub wolności prawnie chronione zostały naruszone lub zagrożone w wyniku przestępstwa.

Świadkiem jest osoba wezwana przez organ ścigania lub sąd do złożenia zeznań na temat istotnych dla postępowania karnego faktów, które ta osoba spostrzegła własnymi zmysłami, lub osoba, która stawia się przed organem ścigania lub sądem zarówno z własnej inicjatywy, jak i na wniosek strony.

W słowackim prawie karnym nie występuje instytucja oskarżyciela prywatnego; to prokurator wnosi akt oskarżenia w postępowaniu karnym.

Jakie są moje prawa i obowiązki wynikające z tej roli?

Osoba o statusie ofiary przestępstwa ma prawo do otrzymania informacji na temat sposobu złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa i przebiegu postępowania karnego, jak również danych kontaktowych organizacji, które mogą jej udzielić pomocy. Na wniosek ofiary policja lub prokuratura pomaga jej w nawiązaniu kontaktu z podmiotem udzielającym pomocy ofiarom przestępstw, który zapewni jej dalsze wsparcie. Ofierze przysługuje prawo do pomocy specjalistycznej, prawo do bycia wysłuchanym, prawo do bycia traktowanym z szacunkiem, współczuciem i delikatnością, jak również prawo do dochodzenia odszkodowania, jeśli jest ofiarą przestępstwa z użyciem przemocy.

Osoba o statusie pokrzywdzonego ma w niektórych przypadkach prawo do wyrażenia zgody na ściganie sprawcy, dochodzenia odszkodowania, składania wniosków o przeprowadzenie lub uzupełnienie dowodów, przedstawiania dowodów, wglądu do akt i zapoznania się z nimi, udziału w rozprawie oraz posiedzeniu jawnym dotyczącym środka zaskarżenia lub porozumienia w przedmiocie winy i kary, zgłaszania uwag na temat przeprowadzanych dowodów, wygłoszenia mowy końcowej oraz do wniesienia środka zaskarżenia.

Osoba o statusie świadka ma obowiązek stawiennictwa na wezwanie organów ścigania i sądu oraz złożenia zeznań na temat tego, co wie o przestępstwie i sprawcy lub o okolicznościach istotnych dla postępowania karnego. Świadka, który nie stawia się na wezwanie bez należytego usprawiedliwienia, można doprowadzić do sądu.

Odmówić zeznań w charakterze świadka można w trzech przypadkach:

- jeżeli oskarżony jest dla świadka krewnym w linii prostej, siostrą lub bratem, rodzicem adopcyjnym, dzieckiem przysposobionym, małżonkiem lub osobą pozostającą we wspólnym pożyciu,
- jeżeli złożenie zeznań naraziłoby świadka lub jego osobę bliską na odpowiedzialność za przestępstwo,
- jeżeli złożenie zeznań spowodowałoby naruszenie przez świadka tajemnicy spowiedzi, gdy jest on osobą odpowiedzialną za opiekę duszpasterską, lub naruszenie poufności informacji powierzonych mu jako osobie zobowiązanej do zachowania poufności.

Świadkowi przysługuje prawo do pomocy prawnej oraz obecności adwokata przy przesłuchaniu, jak również prawo do przeczytania protokołu i złożenia wniosku o jego uzupełnienie lub poprawienie. Świadek jest uprawniony do otrzymania zwrotu niezbędnych wydatków (np. kosztów podróży) i utraconego zarobku, czyli należności przysługujących świadkom. Roszczenie o należności przysługujące świadkom należy zgłosić w terminie trzech dni od dnia przesłuchania.

Czy mogę składać oświadczenia przed sądem lub przedstawiać dowody? Na jakich warunkach?

Osoba o statusie pokrzywdzonego ma prawo do udziału w rozprawie oraz składania wniosków o przeprowadzenie dowodów przez sąd. Może ona także zgłaszać uwagi do dowodów już przeprowadzonych. Po ogłoszeniu przez sąd zamknięcia postępowania dowodowego nie można składać dalszych wniosków.

Na zakończenie rozprawy (lub ostatniej rozprawy, jeśli było ich więcej) pokrzywdzony ma prawo do wygłoszenia mowy końcowej. Treść tej mowy nie jest ściśle określona, zatem do pokrzywdzonego należy decyzja, jakie kwestie poruszy. Może on korzystać z notatek. Jeśli pokrzywdzony ustanowi pełnomocnika, wówczas to on wygłasza mowę końcową.

Jakie informacje uzyskam w czasie procesu?

Pokrzywdzonemu zawsze doręcza się wszystkie wydane orzeczenia (wyrok, postanowienie, wyrok nakazowy). Jeśli pokrzywdzony ustanowi pełnomocnika, orzeczenie doręcza się bezpośrednio pełnomocnikowi.

Czy będę mieć dostęp do akt sądowych?

Pokrzywdzony może zapoznać się z aktami na każdym etapie postępowania karnego. Wniosek o zapoznanie się z aktami należy złożyć – pisemnie lub ustnie – do właściwego organu ścigania. W takim przypadku właściwy organ jest zasadniczo zobowiązany do uwzględnienia wniosku pokrzywdzonego przez wyznaczenie miejsca, daty i godziny tej czynności procesowej. Przy zapoznawaniu się z aktami należy oczywiście podjąć wszelkie niezbędne działania, aby nie doszło do ujawnienia informacji poufnych, tajemnic handlowych i bankowych itp.

■ Ostatnia aktualizacja: 27/03/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji

3 - Moje prawa po zakończeniu procesu

Czy mogę zaskarżyć orzeczenie?

Ofiara przestępstwa ma prawo do zaskarżenia orzeczenia w części dotyczącej roszczenia o odszkodowanie lub kosztów postępowania. W zależności od rodzaju orzeczenia można wnieść apelację (w terminie 15 dni), zażalenie (w terminie 3 dni roboczych) lub sprzeciw (w terminie 8 dni). Orzeczenie zawiera szczegółowe informacje o tym, jaki środek zaskarżenia przysługuje ofierze oraz gdzie i w jakim terminie można go wnieść.

Jakie prawa przysługują mi po wydaniu wyroku?

Skazany sprawca ma obowiązek naprawienia wyrządzonej ofierze szkody w sposób określony w orzeczeniu. Jeżeli po uprawomocnieniu się orzeczenia skazany nie spełni tego obowiązku, można go wyegzekwować za pośrednictwem komornika sądowego. Komornik sądowy podejmuje wówczas działania niezbędne do zapewnienia, aby ofiara przestępstwa otrzymała odszkodowanie, np. sprzedaje majątek skazanego lub potrąca określoną kwotę z wynagrodzenia skazanego. Po zakończeniu postępowania karnego ofierze/pokrzywdzonemu przysługują jednak jeszcze inne prawa, które dotyczą zarówno ochrony, jak i odszkodowania.

Ofiara przestępstwa z użyciem przemocy może złożyć w Ministerstwie Sprawiedliwości wnioski o kompensatę wypłacaną przez państwo. Kompensata przysługuje z tytułu uszczerbku na zdrowiu, a w przypadku niektórych przestępstw także z tytułu szkody niemajątkowej. O kompensatę można się ubiegać, jeśli został spełniony podstawowy warunek polegający na tym, że wszczęto postępowanie karne, w którym ofiara wystąpiła z roszczeniem o odszkodowanie od sprawcy, a ponadto ofiara nie uzyskała odszkodowania w inny sposób. Wniosek o kompensatę można złożyć już w toku postępowania karnego, lecz nie później niż rok od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. Ważne jest zatem, aby nie uchybić temu terminowi.

Czy mam prawo do ochrony po zakończeniu procesu? Przez jaki okres?

Ofiara ma prawo do pomocy specjalistycznej nawet po zakończeniu postępowania karnego. W szczególności ofiara ma prawo otrzymać pomoc psychologa lub pomoc w wykonywaniu praw przysługujących jej jako ofierze, jeśli nadal potrzebuje takiej pomocy.

Jakie informacje otrzymam, jeżeli sprawca zostanie skazany?

Wyrok, który ofiara otrzymuje, zawiera informacje na temat kary nałożonej na sprawcę, w tym jej wymiaru, oraz zakładu karnego, w którym kara będzie wykonywana, jeżeli sąd wymierzył karę pozbawienia wolności.

Czy otrzymam informację o tym, że sprawca został zwolniony (w tym o wcześniejszym lub warunkowym zwolnieniu) lub że zbiegł z zakładu karnego?

Ofiara przestępstwa ma prawo zdecydować, czy chce być poinformowana o zwolnieniu lub ucieczce sprawcy z zakładu karnego. Celem udzielania takich informacji ofierze jest w szczególności jej ochrona, na wypadek gdyby sprawca próbował się z nią skontaktować (np. gdy sprawca jest osobą bliską lub członkiem rodziny ofiary). Ofiara może w każdej chwili zmienić decyzję, a policja, prokuratura i sąd biorą taką zmianę pod uwagę. Jeżeli jednak ofiara znajduje się w niebezpieczeństwie lub zagrożone jest jej życie lub zdrowie, policja/prokuratura/sąd informują ją o zwolnieniu lub ucieczce skazanego nawet wówczas, gdy ofiara nie wniosła o takie informacje.

Czy będę brać udział w wydaniu postanowienia o zwolnieniu lub warunkowym zwolnieniu? Czy mogę na przykład złożyć oświadczenie lub

wnieść środek zaskarżenia?

Ofiara może odwołać się od wyroku sądu wyłącznie w części dotyczącej odszkodowania. Od samego wyroku lub – ściślej rzecz biorąc – od wymiaru kary może się odwołać wyłącznie oskarżony lub prokurator.

Ostatnia aktualizacja: 27/03/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

4 - Odszkodowanie

W jaki sposób można dochodzić naprawienia szkody od sprawcy (np. w czasie procesu, w drodze dochodzenia roszczenia cywilnego, w postępowaniu adhezyjnym)?

Pokrzywdzony może dochodzić odszkodowania od sprawcy w toku postępowania karnego albo zgłaszając chęć wytoczenia powództwa adhezyjnego ustnie do protokołu rozprawy, albo wnosząc pozew. Pokrzywdzony, który zgodnie z przepisami ma prawo dochodzić od sprawcy odszkodowania za szkody wyrządzone popełnionym wobec niego przestępstwem, ma również prawo zwrócić się do sądu o zasądzenie odszkodowania od oskarżonego w wyroku; musi w tym celu wytoczyć takie powództwo najpóźniej do chwili zakończenia postępowania przygotowawczego lub postępowania przyspieszonego (*skrátené vyšetovanie*). W pozwie należy wyraźnie wskazać podstawy roszczenia oraz wnioskowaną kwotę odszkodowania. Podczas rozprawy sąd poucza pokrzywdzonego o przysługującym mu prawie do odszkodowania i o sposobie wykonywania tego prawa.

Jeżeli zachodzą uzasadnione obawy, że zaspokojenie roszczenia o odszkodowanie za szkody wyrządzone przestępstwem będzie niemożliwe lub utrudnione, istnieje możliwość zajęcia mienia lub innych praw majątkowych oskarżonego do wysokości prawdopodobnej wartości szkody. Postanowienie o zajęciu mienia wydaje sąd na wniosek prokuratora lub pokrzywdzonego; w postępowaniu przygotowawczym prokurator może zabezpieczyć roszczenie nawet wtedy, gdy pokrzywdzony nie złożył stosownego wniosku, jeżeli wymaga tego ochrona interesów pokrzywdzonego, zwłaszcza jeżeli zachodzi ryzyko przewlekłości postępowania.

Sąd zobowiązał sprawcę do wypłacenia mi odszkodowania/zadośćuczynienia. Jak mam skłonić sprawcę do wypłaty odszkodowania?

Jeżeli sprawca nie wykona dobrowolnie obowiązków nałożonych na niego przez sąd w postępowaniu karnym, z chwilą uprawomocnienia się wyroku sądu pokrzywdzony uzyskuje tytuł wykonawczy, który może wykorzystać przeciwko sprawcy, wnosząc o przymusowe wykonanie wyroku w postępowaniu egzekucyjnym. Pokrzywdzony może się wówczas zwrócić o pomoc do adwokata.

Jeżeli sprawca nie wypłaci mi odszkodowania, czy mogę uzyskać zaliczkę od Skarbu Państwa? Na jakich warunkach?

Nie.

Czy mam prawo do kompensaty od państwa?

Ofiara przestępstwa z użyciem przemocy może ubiegać się o kompensatę. O przyznaniu kompensaty decyduje Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Słowackiej, które wypłaca ją na pisemny wniosek. Wniosek składa się na

formularzu dostępnym na stronie internetowej ministerstwa. Wniosek można złożyć tuż po wszczęciu postępowania karnego, ale nie później niż rok od dnia uprawomocnienia się wyroku lub wyroku nakazowego.

Jeżeli sąd w postępowaniu karnym skieruje roszczenie ofiary o odszkodowanie z tytułu doznanego uszczerbku na zdrowiu do sądu orzekającego w sprawach cywilnych lub do innego organu, wniosek należy złożyć w ministerstwie w terminie roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia w przedmiocie roszczenia w postępowaniu cywilnym lub w postępowaniu przed innym organem. Po upływie tego terminu prawo do dochodzenia kompensaty zgodnie z ustawą o ofiarach przestępstw wygasa.

Powyższe terminy nie biegną, gdy toczy się postępowanie przed właściwym organem, w szczególności gdy toczy się postępowanie cywilne i postępowanie egzekucyjne, w którym pokrzywdzony dochodzi odszkodowania za uszczerbek na zdrowiu bezpośrednio od osoby, która ten uszczerbek spowodowała.

Ministerstwo ma obowiązek rozpoznać wniosek w terminie czterech miesięcy od dnia otrzymania kompletnego wniosku. Termin ten ulega przedłużeniu o okres, który upłynął od złożenia wniosku o pomoc lub dokumenty niezbędne do wydania decyzji do ich doręczenia przez właściwe organy ścigania, sądy, inne organy krajowe, jednostki terytorialne wyższego szczebla, gminy i inne osoby.

Czy przysługuje mi odszkodowanie, jeżeli sprawca nie został skazany?

W przypadku uniewinnienia oskarżonego sąd kieruje roszczenie pokrzywdzonego do sądu orzekającego w sprawach cywilnych lub do innego organu.

Jeżeli oskarżony o przestępstwo z użyciem przemocy został uniewinniony, ponieważ nie ponosi odpowiedzialności karnej z uwagi na niepoczytalność lub nieletniość, a ofiara takiego przestępstwa nie uzyskała odszkodowania za uszczerbek na zdrowiu w inny sposób, przysługuje jej kompensata na podstawie ustawy o ofiarach przestępstw.

Czy mam prawo do uzyskania doraźnej płatności w czasie oczekiwania na orzeczenie w sprawie odszkodowania?

Nie.

■ Ostatnia aktualizacja: 04/07/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

5 - Moje prawa do wsparcia i pomocy

Jestem ofiarą przestępstwa. Z kim mam się skontaktować, aby uzyskać wsparcie i pomoc?

Dane kontaktowe podmiotów udzielających pomocy ofiarom można znaleźć pod adresem <https://www.justice.gov.sk/Stranky/Registre/Zoznamy-vedene-MS-SR/Register-pomoc-obetiam-zoznam.aspx>

Telefon zaufania dla ofiar przestępstw

Krajowy telefon zaufania dla kobiet doświadczających przemocy (czynny całą dobę)	0800 212 212
Telefon zaufania dla dzieci (czynny całą dobę)	116 111
Infolinia w sprawie zaginionych dzieci (całodobowa)	116 000

Telefon zaufania dla dzieci potrzebujących wsparcia emocjonalnego (czynny w godz. 14.00–20.00)	055/234 72 72
Telefon zaufania dla ofiar znęcania się	0800 300 700
Telefon zaufania dla ofiar handlu ludźmi	0800 800 818
Telefon zaufania dla osób potrzebujących wsparcia emocjonalnego „Nezábudka”	0800 800 566
POZOSTAŁE TELEFONY	

Zintegrowany system ratownictwa	112
Policja	158
Infolinia Ministerstwa Pracy, Spraw Społecznych i Rodziny do zgłaszania zaniedbań w opiece nad dziećmi	0800 191 222
Infolinia prokuratury do zgłaszania przemocy w rodzinie	0800 300 700
Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Słowackiej (w sprawach wniosków o kompensatę)	02/888 91 544
Biura informacji dla ofiar przestępstw (znajdują się w stolicach krajów i udzielają informacji oraz pomocy w nawiązaniu kontaktu z podmiotami udzielającymi pomocy ofiarom)	

Czy wsparcie dla ofiar przestępstw jest udzielane bezpłatnie?

Tak.

Jakiego rodzaju wsparcie mogę otrzymać od organów państwowych?

Pomoc prawną można uzyskać od podmiotów udzielających pomocy ofiarom, w ośrodkach interwencyjnych dla ofiar przemocy w rodzinie lub – pod pewnymi warunkami – w Ośrodku Pomocy Prawnej. Państwo współpracuje z podmiotami udzielającymi pomocy ofiarom; przy pierwszym kontakcie z ofiarą policja podaje jej dane kontaktowe tych podmiotów oraz informacje na temat rodzajów udzielanej przez nie pomocy. Na wniosek ofiary policja pomaga jej w nawiązaniu kontaktu z takimi podmiotami.

Jakiego rodzaju wsparcie mogę otrzymać od organizacji pozarządowych?

Każda ofiara ma prawo otrzymać pomoc specjalistyczną. Pomocy takiej udzielają głównie podmioty akredytowane na podstawie ustawy o ofiarach przestępstw, jak również inne podmioty udzielające pomocy ofiarom (tzw. podmioty zarejestrowane, przy czym podmioty te nie zawsze udzielają pomocy w zakresie wskazanym poniżej).

Podmioty akredytowane spełniają w szczególności wymogi w zakresie kwalifikacji zawodowych, tj. zatrudniają specjalistów, którzy ukończyli studia wyższe i mają doświadczenie zawodowe w danej dziedzinie. Poszczególne podmioty zazwyczaj specjalizują się w udzielaniu pomocy specjalistycznej określonej grupie ofiar, aby skupiać się na konkretnych potrzebach ofiar i udzielać pomocy wyższej jakości. Rejestr podmiotów udzielających pomocy ofiarom zawiera informacje na temat obszaru specjalizacji, jak również dane kontaktowe lub obszar działania każdego podmiotu.

Podmioty akredytowane mogą udzielić ofierze ogólnej pomocy specjalistycznej lub pomocy specjalistycznej przewidzianej dla ofiar wymagających szczególnego traktowania.

Udzielana ofiarom ogólna pomoc specjalistyczna obejmuje:

- udzielanie informacji i potrzebnych wyjaśnień (szczególnie w odniesieniu do postępowania karnego, procedur i praw, dostępnej pomocy specjalistycznej);
- pomoc prawną w wykonywaniu praw ofiary;
- pomoc prawną w wykonywaniu praw ofiary mającej status pokrzywdzonego lub świadka w postępowaniu karnym;
- pomoc psychologiczną;
- doradztwo w zakresie ryzyka ponownej wiktymizacji i jej zapobiegania.

Podmiot akredytowany udzielający ogólnej pomocy specjalistycznej ma obowiązek zapewnienia pierwszej konsultacji nieodpłatnie. W przypadku uzyskania dotacji podmiot taki udziela pomocy specjalistycznej

nieodpłatnie przez 90 dni, a nawet dłużej, jeśli jest to niezbędne oraz jeśli wnosi o to ofiara.

Pomoc specjalistyczna dla ofiar wymagających szczególnego traktowania obejmuje:

- udzielanie ogólnej pomocy specjalistycznej;
- zapewnianie psychologicznej interwencji kryzysowej;
- ocenę zagrożenia dla zdrowia lub życia;
- organizację pomocy społecznej w schroniskach oraz specjalistyczne doradztwo socjalne w przypadkach bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia lub życia ofiary wymagającej szczególnego traktowania.

Ofiary wymagające szczególnego traktowania zawsze mają prawo do uzyskania takiej pomocy specjalistycznej nieodpłatnie. Pomocy tej udziela się przez 90 dni, a nawet dłużej, jeśli jest to niezbędne oraz jeśli wnosi o to ofiara (także w sposób nieformalny, np. umawiając się na kolejne spotkanie).

Akredytacja podmiotów wiąże się z udzielaniem jednego z powyższych rodzajów pomocy, a co za tym idzie również z tym, której grupie ofiar pomagają te podmioty. W przypadku braku pewności, jakiego rodzaju pomocy specjalistycznej udziela dany podmiot akredytowany i którym grupom ofiar, należy się z nim skontaktować. Podmiot ten udzieli niezbędnych informacji, a w razie potrzeby skieruje do innego podmiotu.

■ Ostatnia aktualizacja: 04/07/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.